

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 18ης Οκτωβρίου 1991 *

Στην υπόθεση C-213/91 R,

Abertal SAT Ltda,

Agroalmendra SAT,

Agroles S. Coop. Ltda.,

Agrupación de productores de Almendra del Mediterraneo S. Coop.,

Almendras de Aragón SAT Ltda,

Almendrera Aragonesa, S. Coop.,

Bajo Aragón Turolense SAT,

Coato Sociedad Cooperativa de Comercialización Agraria,

Cobuco SCL Cooperativa de Fruta de Almendras,

Comercial Garrofa S. Coop. Ltda,

Cooperativa Agrícola y Ganadera de Alicante,

Cooperativa Agrícola y Secció de Credit de la Selva del Camp,

Crisol de Frutos Secos SAT,

Frutsec S. Coop. Ltda.,

Fruits Secs Catalans SAT Ltda,

Fruits Secs de Les Garrigues S. Coop.,

Fruticultores Asociados de la Ribera del Ebro S. Coop.,

Montana-Vinalopo S. Coop.,

Unión Agraria Cooperativa Ltda,

Uteco de Zaragoza S. Coop.,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ισπανικές οργανώσεις παραγωγών, εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Μαδρίτης F. Pombo Garcia, R. Garcia Vicente και I. Igartua Arregui, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο C. Wassenich, 6, rue Dicks,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους νομικούς της συμβούλους F. Santaolalla Gadea και E. de March, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως το άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1304/91 της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 1991, με τον οποίο τροποποιήθηκε για δεύτερη φορά ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2159/89 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 1989, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που προβλέπονται στον τίτλο II α του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου (ΕΕ L 123, σ. 27),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Αυγούστου 1991 η Abertal SAT Ltda και 19 άλλες ισπανικές οργανώσεις παραγωγών ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1304/91 της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 1991, με τον οποίο τροποποιήθηκε για δεύτερη φορά ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2159/89 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 1989, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που προβλέπονται στον τίτλο Η α του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου (ΕΕ L 123, σ. 27).
- 2 Εξάλλου, με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Αυγούστου 1991, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζήτησαν την αναστολή εκτελέσεως της διατάξεως του προαναφερθέντος κανονισμού της Επιτροπής, μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της κυρίας προσφυγής.
- 3 Η Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 2 Σεπτεμβρίου 1991, οι δε διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 23 Σεπτεμβρίου 1991.
- 4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων επιβάλλεται να εκτεθεί συνοπτικώς το κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η διαφορά, καθώς και το αντικείμενο της κυρίας προσφυγής.
- 5 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 789/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, περί λήψεως ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια και περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250), προσέθεσε τον τίτλο Η α στον εν λόγω κανονισμό 1035/72, ο οποίος τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

- 6 Ο τίτλος II α του κανονισμού 1035/72 προβλέπει ορισμένα μέτρα ενισχύσεως στον τομέα των φρούτων με κέλυφος και των χαρουπιών τα οποία, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 789/89, αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των διαρθρωτικών αδυναμιών της αγοράς των εν λόγω προϊόντων, η οποία παρουσιάζει σοβαρές δυσχέρειες προσαρμογής στις τεχνικές και εμπορικές απαιτήσεις, τόσο ως προς τους τεχνικούς όρους παραγωγής, που χαρακτηρίζονται από τον μεγάλο αριθμό των μικρών εκμεταλλεύσεων και από τη μικρή εκτάσεως μηχανοποίηση, όσο και ως προς τους όρους εμπορίας.
- 7 Τα προβλεπόμενα μέτρα ενισχύσεως συνίστανται, κυρίως, σε πρόσθετη κατ' αποκοπή ενίσχυση των οργανώσεων παραγωγών, ως κίνητρο για τη σύσταση τέτοιων οργανώσεων (άρθρο 14 β του κανονισμού 1035/72), ειδική ενίσχυση προς τις ίδιες αυτές οργανώσεις για τη σύσταση κεφαλαίου κινήσεως (άρθρο 14 γ του κανονισμού 1035/72) και, τέλος, ενίσχυση για την υλοποίηση των προγραμμάτων βελτιώσεως της ποιότητας και της εμπορίας, τα οποία υποβάλλουν οι εν λόγω οργανώσεις παραγωγών και εγκρίνουν οι εθνικές αρχές (άρθρο 14 δ του κανονισμού 1035/72).
- 8 Τα προγράμματα βελτιώσεως στα οποία αναφέρεται η τελευταία αυτή διάταξη αποσκοπούν « στη βελτίωση της ποιότητας της παραγωγής, μέσω μετατροπής των ποικιλιών ή καλλιεργητικής βελτιώσεως, σε εκτάσεις ομοιογενούς και μη διασκορπισμένης καλλιέργειας και, ενδεχομένως, τη βελτίωση της εμπορίας ».
- 9 Κατά το άρθρο 14 δ του κανονισμού 1035/72, για την υλοποίηση των προγραμμάτων βελτιώσεως που έχουν εγκριθεί χορηγείται κοινοτική ενίσχυση ύψους 45 % όταν η χρηματοδότησή τους αναλαμβάνεται κατά 45 % από τις οργανώσεις παραγωγών και κατά 10 % από το κράτος μέλος. Ορίζεται ανώτατο όριο για την κοινοτική ενίσχυση και τη συνδρομή του κράτους μέλους οι οποίες καταβάλλονται για περίοδο δέκα ετών.
- 10 Οι προϋποθέσεις για την έγκριση των προγραμμάτων βελτιώσεως καθώς και, μεταξύ άλλων, οι λεπτομέρειες καταβολής της ενισχύσεως για την υλοποίηση των εν λόγω προγραμμάτων καθορίστηκαν με τον κανονισμό 2159/89. Ο κανονισμός αυτός της Επιτροπής τροποποιήθηκε για πρώτη φορά με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3403/89 της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 1989 (ΕΕ L 328, σ. 23). Ο κανονισμός αυτός προέβλεψε τη δυνατότητα καταβολής προκαταβολών έναντι των ενισχύσεων για την υλοποίηση των προγραμμάτων βελτιώσεως.

- 11 Στο άρθρο 1 του κανονισμού 1304/91 προβλέπονται ορισμένες τροποποιήσεις των διατάξεων του κανονισμού 2159/89, όπως έχει τροποποιηθεί, τροποποιήσεις τις οποίες οι προσφεύγουσες, ως οργανώσεις παραγωγών που διαθέτουν εγκεκριμένα προγράμματα βελτιώσεως ευρισκόμενα στο στάδιο της εκτελέσεως, θεωρούν παράνομες έναντι αυτών.
- 12 Πρώτον, ο επίδικος κανονισμός τροποποιεί το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2159/89, διάταξη η οποία αναφέρεται στις αιτήσεις τροποποιήσεως προγραμμάτων που έχουν ήδη εγκριθεί. Αυτές οι αιτήσεις τροποποιήσεων, δικαιολογούμενες από τεχνικούς λόγους ή από τη βούληση εδαφικής επεκτάσεως του προγράμματος, κατόπιν ιδίως της αυξήσεως του αριθμού των παραγωγών που μετέχουν σ' αυτό, έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο αποφάσεως της αρμόδιας εθνικής αρχής εκδιδόμενης κατά τους ίδιους κανόνες που εφαρμόστηκαν για τη χορήγηση της αρχικής εγκρίσεως του προγράμματος βελτιώσεως. Κατά την τροποποιηθείσα διάταξη, η αίτηση τροποποιήσεως εγκεκριμένου ήδη προγράμματος, υπαγορευόμενη από τη βούληση εδαφικής επεκτάσεως του προγράμματος, μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά και μόνο από το τέταρτο έτος που έπεται της εγκρίσεως του προγράμματος. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις του επιδικίου κανονισμού, σκοπός της προθεσμίας αυτής είναι να καταστήσει δυνατή την εκτίμηση της σταθερότητας της συγκεκριμένης οργανώσεως και την κατάρτιση ισοζυγίου από το οποίο να προκύπτει το στάδιο υλοποιήσεως του προγράμματος βελτιώσεώς της.
- 13 Δεύτερον, ο επίδικος κανονισμός τροποποιεί το άρθρο 19 του κανονισμού 2159/89 περί της καταβολής της κοινοτικής ενισχύσεως των προγραμμάτων βελτιώσεως. Προκειμένου να λάβουν την ενίσχυση αυτή, οι ενισχυόμενες οργανώσεις υποβάλλουν, κατά τη λήξη της κάθε ετήσιας περιόδου εφαρμογής του προγράμματος, αίτηση προς την εθνική υπηρεσία που είναι επιφορτισμένη με την καταβολή της ενισχύσεως. Οι αιτήσεις ενισχύσεως πρέπει να συνοδεύονται με τιμολόγια και κάθε άλλο δικαιολογητικό που να αποδεικνύει τις εκτελεσθείσες εργασίες. Με την τροποποίηση που επήλθε διευκρινίζεται ότι οι αιτήσεις ενισχύσεως πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για τον γεωγραφικό προσδιορισμό του τμήματος της περιοχής που καλύπτει κάθε είδος των εκτελουμένων εργασιών, τα δε τιμολόγια και δικαιολογητικά πρέπει να περιέχουν ακριβή αναφορά στο τμήμα της περιοχής στο οποίο εκτελούνται οι συγκεκριμένες εργασίες. Οι διευκρινίσεις αυτές έχουν, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις του επιδικίου κανονισμού, ως σκοπό να διευκολύνουν τον έλεγχο της προόδου των εργασιών σε ολόκληρη την έκταση της περιοχής που καλύπτει το πρόγραμμα βελτιώσεως.
- 14 Τρίτον, ο επίδικος κανονισμός τροποποιεί το άρθρο 22 α, παράγραφος 3, του κανονισμού 2159/89, διάταξη η οποία αναφέρεται στις προκαταβολές της ετήσιας ενισχύ-

σεως για την υλοποίηση των προγραμμάτων βελτιώσεως. Το ανώτατο ποσό της προκαταβολής, το οποίο είχε καθοριστεί στο 80 % της συνολικής οικονομικής συμμετοχής του κράτους μέλους και της Κοινότητας στο υπολογισθέν ετήσιο κόστος εκτελέσεως του προγράμματος, περιορίστηκε στο 50 % της ετήσιας οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας, ως προϋπόθεση δε για την πληρωμή της προκαταβολής τέθηκε το να έχει πράγματι καταβληθεί το 50 % της συμμετοχής του κράτους μέλους. Για να λάβουν την προκαταβολή, οι ενισχυόμενες οργανώσεις πρέπει να αποδείξουν ότι έχει αρχίσει το ετήσιο τμήμα εκτελέσεως του προγράμματος. Η απόδειξη αυτή πρέπει να αφορά το 20 % τουλάχιστον του υπολογισθέντος ετησίου κόστους, πλην όμως ο επίδικος κανονισμός αυξάνει το ποσοστό αυτό στο 50 % τουλάχιστον. Τέλος, κατά την τροποποιηθείσα διάταξη, δεν μπορεί να καταβληθεί προκαταβολή αν δεν έχει πραγματοποιηθεί η συνολική πληρωμή της προηγούμενης ετησίας δόσεως, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται, ιδίως, στο προαναφερθέν άρθρο 19 του τροποποιηθέντος κανονισμού 2159/89. Οι τροποποιήσεις αυτές των λεπτομερειών πληρωμής των προκαταβολών αποσκοπούν, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις του επιδικού κανονισμού, στη διασφάλιση της ορθής χρησιμοποίησης των κοινοτικών πόρων.

- 15 Οι τροποποιήσεις αυτές τέθηκαν σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού 1304/91, στις 21 Μαΐου 1991.
- 16 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Ωστόσο, το Δικαστήριο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.
- 17 Δυνάμει του άρθρου 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, απόφαση διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως πράξεως οργάνου εξαρτάται από την ύπαρξη περιστατικών από τα οποία να προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και από την προβολή νομικών και πραγματικών ισχυρισμών που να δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.
- 18 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως αναστολής πρέπει να σταθμίζεται σε σχέση με την ανάγκη να διαταχθεί προσωρινώς η αναστολή ώστε να αποφευχθεί βαριά και ανεπανόρθωτη ζημία του διαδικού ο οποίος την ζητεί. Ωστόσο, ο εν λόγω διάδικος πρέπει να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί προσωπικώς ζημία με βαριές και ανεπανόρθωτες συνέπειες γι' αυτόν.

- 19 Όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 19 του κανονισμού 2159/89, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η υποχρέωση υποβολής τιμολογίων και δικαιολογητικών που να φέρουν ακριβή ένδειξη του τμήματος της περιοχής στο οποίο εκτελούνται οι συγκεκριμένες εργασίες αποτελεί υποχρέωση που δεν μπορεί να ικανοποιηθεί ως προς τις προσεχείς αιτήσεις χορηγήσεως ετησίας ενισχύσεως. Πράγματι, δεδομένου ότι δεν προβλέπεται μεταβατικό μέτρο, η υποχρέωση αυτή ισχύει αναδρομικώς για τα τιμολόγια που έχουν ήδη εκδοθεί, καθώς και τα τιμολόγια που αφορούν εργασίες που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί χωρίς να αναφέρεται επακριβώς το τμήμα της περιοχής στο οποίο πραγματοποιήθηκαν οι συγκεκριμένες εργασίες. Εφόσον δεν μπορούν να εκπληρώσουν την υποχρέωση αυτή, οι προσφεύγουσες δεν θα μπορούν να επιτύχουν ούτε την πλήρη καταβολή της ενισχύσεως για την τρέχουσα χρήση, ούτε, στην περίπτωση που η αίτηση δεν έχει ακόμα υποβληθεί, για την παρελθούσα χρήση, ούτε να λάβουν την προκαταβολή για την επόμενη χρήση. Κατά συνέπεια, τίθεται σε κίνδυνο η υλοποίηση των προγραμμάτων βελτιώσεως και η βιωσιμότητα των προσφευγουσών οργανώσεων.
- 20 Αρκεί να αναφερθεί σχετικώς ότι, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις που κατέθεσε η Επιτροπή, η υποχρέωση προσδιορισμού του τμήματος της συγκεκριμένης περιοχής αφορά εκείνα μόνο τα τιμολόγια και τα δικαιολογητικά που εκδόθηκαν μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 1304/91. Εξάλλου, κατά την ακρόαση των διαδίκων, η Επιτροπή δήλωσε ότι θεωρούσε τη νέα κανονιστική ρύθμιση εφαρμοστέα στα τιμολόγια που εκδίδονται μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 1304/91, αλλά αφορούν εργασίες για τις οποίες δεν είναι πλέον δυνατός ο ακριβής προσδιορισμός του συγκεκριμένου τμήματος της περιοχής.
- 21 Ως προς την τροποποίηση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2159/89, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η απαγόρευση διευρύνσεως της εκτάσεως που καλύπτει το εγκεκριμένο πρόγραμμα, λόγω αυξήσεως του αριθμού των εντασσομένων στο πρόγραμμα παραγωγών, πλήττει εκείνα τα μέλη τους τα οποία δεν θέλησαν να μετάσχουν εξαρχής στα προγράμματα βελτιώσεως, αλλά είχαν την πρόθεση να μετάσχουν κατόπιν στα εν λόγω προγράμματα. Δεδομένου ότι κατά το άρθρο 2, σημείο 4, στοιχείο δ, του κανονισμού 2159/89 τα μέλη είχαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στις οργανώσεις παραγωγών για περίοδο τουλάχιστον τριών ετών, η απαγόρευση διευρύνσεως της εκτάσεως που καλύπτουν τα προγράμματα θα προκαλούσε σημαντική ένταση στις μεταξύ των μελών σχέσεις. Εξάλλου, οι παραγωγοί οι οποίοι δεν αποτελούν ακόμα μέλη οργανώσεως θα έπρεπε, προκειμένου να μετάσχουν σε συγκεκριμένο πρόγραμμα βελτιώσεως και να λάβουν την ενίσχυση, να επιδιώξουν τη δημιουργία άλλων οργανώσεων και να προωθήσουν την κατάρτιση και έγκριση νέων προγραμμάτων, πράγμα που θα προκαλούσε σπατάλη ανθρωπίνων πόρων και περιττές γραφειοκρατικές διαδικασίες.

- 22 Πρέπει να τονιστεί ότι η προβαλλόμενη αυτή ζημία, ακόμα και αν υποθεθεί ότι όντως την υπέστησαν οι προσφεύγουσες, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αρκετά βαριά ώστε να δικαιολογήσει τη χορήγηση αναστολής.
- 23 Ως προς την τροποποίηση του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 2159/89, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι έχει ως αποτέλεσμα όχι μόνο μείωση του ύψους των προκαταβολών, αλλά και μετάθεση του χρόνου καταβολής τους. Κατά συνέπεια, η χρηματοδότηση της εκτέλεσεως των προγραμμάτων βελτιώσεως βαρύνει, κατά τρόπο που δεν είχε προβλεφθεί, πολύ περισσότερο τις ίδιες τις οργανώσεις. Ορισμένες οργανώσεις υποχρεώθηκαν, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις υποχρεώσεις τους, να προσφύγουν σε πιστωτικούς οργανισμούς και να αυξήσουν, επομένως, τα χρέη τους. Οι οργανώσεις παραγωγών υποχρεώθηκαν να αναθεωρήσουν τα προγράμματα βελτιώσεως και να τα καταστήσουν λιγότερο φιλόδοξα, ορισμένοι δε παραγωγοί, λόγω της αδυναμίας αντιμετώπισεως των χρεών τους, υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν προγράμματα βρισκόμενα στο στάδιο εκτέλεσεως. Κατά συνέπεια, και κατ' αντίθεση προς τον σκοπό της κανονιστικής αυτής ρυθμίσεως, προέκυψε μείωση της παραγωγικότητας και απώλεια ανταγωνιστικότητας. Η περαιτέρω συνέπεια θα μπορούσε να είναι η εγκατάλειψη τμημάτων γης που θα είχε ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση του εδάφους και την αύξηση των κινδύνων πυρκαγιάς.
- 24 Επιβάλλεται να τονιστεί ότι η αύξηση των οικονομικών επιβαρύνσεων που επικαλούνται οι προσφεύγουσες συνιστά ζημία χρηματική. Μία τέτοια ζημία δεν μπορεί, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, δεδομένου ότι χρηματικό αντιστάθμισμα μπορεί, κατά κανόνα, να επαναφέρει το ζημιωθέν πρόσωπο στην προ της επελεύσεως της ζημίας κατάστασή του. Ως προς τον κίνδυνο που επικαλούνται οι προσφεύγουσες, ότι η αύξηση των οικονομικών επιβαρύνσεων μπορεί να επιφέρει και άλλες συνέπειες ανεπανορθώτου χαρακτήρα, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου δεν αποδείχθηκε επαρκώς ώστε να διαταχθεί αναστολή εκτέλεσεως.
- 25 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναστολής δεν πληροί την προϋπόθεση του επείγοντος.

- 26 Κατά συνέπεια, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή, κατά το οποίο η αίτηση αυτή είναι απαράδεκτη λόγω του προφανούς απαραδέκτου της κυρίας προσφυγής.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 18 Οκτωβρίου 1991.

Ο Γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος
O. Due